

skulde karakterisere den højtærede Ministers Stilling under Forhandlingerne i Udvalget, vil jeg ingenlunde sige, at han har været uvenlig, han har forhandlet paa en særdeles elskværdig og loyal Maade, men han har været ganske passiv overfor de Forsøg, der har været gjorte. Deraf drager jeg den Slutning, at han mener, at det vil være heldigt for Sagen at søge den løst ved en Forhandling med Landstinget.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem (N. Neergaard) sagde, at han havde opgivet det første Forslag, fordi han erkendte, at det kun kunde gennemføres ved et nært Samarbejde med Regeringen. Ja, men hvorledes forløb Sagen? Den Dag, da jeg saa at sige sad og ventede paa, at det ærede Medlem vilde komme med Forslaget, for at vi kunde se, om noget Samarbejde kunde komme i Gang, sagde det ærede Medlem, at han havde opgivet det. Men det ærede Medlem kunde jo ikke vide, om et Samarbejde kunde komme i Gang, før Forslaget havde foreligget for mig. Det, som blev aftalt, var, at det ærede Medlem skulde udarbejde et Forslag til et saadant Punkt, at vi kunde undersøge, om der ved Tilføjelser fra Regeringens Side, som det ærede Medlem mente ikke selv at kunne klare, kunde komme et brugbart Forhandlingsgrundlag i Stand. Jeg sad og ventede paa, at nu vilde det ærede Medlem komme med sit Bidrag til Samarbejdet, og saa skulde jeg levere mit. I Stedet for erklærede det ærede Medlem, at han havde opgivet det, fordi han saa, at han ikke kunde komme videre frem, og navnlig fordi den Tro, han oprindeligt havde om, at Rederne vilde anse dette Forslag som teknisk mere brugeligt — jeg bruger udtrykkeligt Ordet: teknisk og ikke økonomisk —, var strandet paa, at Rederne havde erklæret, at det var teknisk meget daarligere lavet end det andet. Men naar Forholdet er det, ved jeg ikke, hvorfor vi vedbliver at tale om denne Sag. Hvis der i det høje Landsting skulde være Ønske om at forhandle paa det af det ærede Medlem oprindeligt antydede Grundlag, skal jeg gerne forsøge, om vi kan komme den Vej ud, for det anviste i alt Fald i Teorien en Plan, som falder sammen med det Formaal, jeg har tilstræbt med dette Lovforslag. Dette er ikke endnu tilkendegivet gennem det andet af det ærede Medlem fremsatte Forslag, men det er jo ogsaa muligt, at dette kan omformes saaledes i det andet Ting, at vi paa dette Grundlag kan naa frem til en Løsning, og

en Løsning vil jeg af al min Magt tilstræbe.

N. Neergaard: Den højtærede Minister ved meget godt, at vi havde forhandlet den Ting baade med hinanden indbyrdes og ved Samraad i Udvalget. Der var hele det principielle Grundlag for Forslaget blevet drøftet. Det var gennem disse Forhandlinger, jeg havde faaet det bestemte Indtryk, at den højtærede Minister var fuld af Betænkeligheder overfor dette Grundlag. At det Udtryk: Kølighed, jeg har benyttet om Ministerens Forhold dertil, var et meget mildt Udtryk, med andre Ord, at Ministeren ikke troede paa en Løsning paa dette Grundlag, havde jeg faaet en tilstrækkelig tydelig Forestilling om gennem den foregaaede Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg ønsker, for at denne Sag kan være fuldt oplyst, at sige, at saaledes kan Sagen ikke forholde sig. Hvis det ærede Medlem ved Forhandlingerne i Udvalget var kommet til det Resultat, at Løsningen paa det nævnte Grundlag var strandet, kunde jo den Aftale, som forelaa indenfor Udvalget, aabenbart ikke være blevet truffet, thi den gik just ud paa, at *nu*, efter at vi var klare over, at vi i Teorien kunde enes paa dette Grundlag, men at jeg og for øvrigt ogsaa nogle af det ærede Medlems Meningsfæller fandt Betænkeligheder og Vanskeligheder, som man ikke i Øjeblikket kunde overse, skulde det ærede Medlem udarbejde Forslaget for sit Vedkommende, derefter skulde det overgives til mig, for at jeg kunde fremsætte de Tilføjelser, jeg mente nødvendige, for at det skulde kunne bruges som Grundlag. Da jeg havde ventet en Uge eller mere paa dette Forslag, meddelte det ærede Medlem mig: Jeg har opgivet det! Saaledes ligger Sagen, og jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem ikke vil lade det komme frem her. Hvis det er for at holde Liv i Forslaget, for at faa det til Behandling i det andet Ting, er jeg meget tilfreds dermed; jeg har ikke det mindste imod at se det genopstaa i det andet Ting.

N. Neergaard: Den højtærede Minister fremstiller ikke Sagen rigtigt, naar han siger, at jeg har paataget mig en Forpligtelse til at levere ham et Forslag paa det første af de omhandlede Grundlag. Ved den nævnte Forhandling henviste den højtærede Minister mig bl. a. til at søge bekræftet af en kompetent Repræsentant